

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуйвана Петра Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
28 травня 2020 року
№ 109-1(І)/2020

Справа № 3-91/2020(178/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуйвана Петра Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Гуйван П.Д. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 55 і 124 Конституції України

(конституційність) положення пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими суддя відмовляє у відкритті провадження в адміністративній справі, якщо позов не належить розглядати за правилами адміністративного судочинства.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

У листопаді 2019 року Гуйван П.Д. звернувся до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду як суду першої інстанції з позовом до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі – Комісія), у якому просив визнати протиправними та скасувати рішення від 6 березня 2019 року про визначення результатів кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, а також зобов'язати Комісію провести в належному складі та у встановлений чинним законодавством спосіб повторно кваліфікаційне оцінювання кандидатів на посади суддів зазначеного суду.

Верховний Суд у складі судді Касаційного адміністративного суду відмовив у відкритті провадження ухвалою від 19 листопада 2019 року на підставі пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу, обґрунтувавши таку відмову тим, що оскільки Гуйван П.Д. не є учасником спірних правовідносин, не є особою, стосовно якої постановлено оспорювані рішення, то між ним і Комісією немає публічно-правового спору.

Велика Палата Верховного Суду постановою від 4 березня 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі апеляційну скаргу Гуйвана П.Д. залишила без задоволення, а оскаржувану ухвалу від 19 листопада 2019 року – без змін.

Велика Палата Верховного Суду у постанові від 4 березня 2020 року погодилася з висновком суду першої інстанції, згідно з яким Гуйван П.Д. не довів порушення його суб'єктивних прав оспорюваними рішеннями Комісії

від 6 березня 2019 року, а також не вказав, як ці рішення порушили його конституційні права та інтереси.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що „положення пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу стосовно того, що позови особи до суб'єкта владних повноважень про скасування його розпорядчих актів індивідуальної дії, які порушують публічні права певної особи, не підлягають розгляду у судах, суперечить Конституції України“.

У конституційній скарзі Гуйван П.Д. також зазначає, що внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу суди першої та апеляційної інстанцій відмовили йому в доступі до правосуддя та „обмежили у такий спосіб його конституційне право на судовий захист“.

На підтвердження своїх аргументів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на статті 55, 124 Конституції України, Кодекс, Закон України „Про судоустрій і статус суддів“ та на акти Комісії.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання, намагаючись обґрунтувати неконституційність положень пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу, посилається на статті 55, 124 Конституції України, Кодекс, Закон України „Про судоустрій і статус суддів“, Рішення Конституційного Суду України від 25 листопада 1997 року № 6-зп, а також судові рішення у його справі.

Однак Гуйван П.Д. не наводить аргументів щодо невідповідності оспорюваних положень Кодексу статтям 55 і 124 Конституції України. Суть конституційної скарги зводиться до незгоди автора клопотання із застосуванням оспорюваних положень Кодексу судами при вирішенні питання щодо відкриття провадження у справі за його позовом.

Отже, конституційна скарга містить лише незгоду з ухваленими судовими рішеннями у справі автора клопотання, цитування Конституції України, Кодексу, законів України та актів Комісії, рішення Конституційного Суду України, що не може вважатись обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуйвана Петра Дмитровича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**